Dosarul nr. 1-233/2024
1-24065932-48-1-05072024

S E N T I N Ț Ă
În numele Legii

12 decembrie 2024 mun. Strășeni
Judecătoria Strășeni, sediul central
Instanţa de judecată în componenţa:
Preşedintelui şedinţei, judecătorului Iana Talmaci
Grefier Marina Strîmbanu
Cu participarea:
Acuzatorului de stat Cezar Țaca
Apărătorului inculpatului, avocat Victor Zagaiciuc
Inculpatului Vasile Cebanu

examinând în ședința de judecată publică, conform prevederilor art. 364[1] din Codul de procedură penală, pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, cauza penală de învinuire a lui:

Cebanu Vasile *****, născut la *****, IDNP *****, în *****, str. ***** *****, locuiește în *****, str. *****, cetățenia Republicii Moldova, moldovean, studii medii speciale, nesupus militar, căsătorit, trei copii la întreținere, angajat în cadrul SRL"Vastavit", anterior nejudecat,

în comiterea infracțiunii prevăzute de articolul 264[1] alin. (1) din Codul penal.

Procedura de citare legală, executată.

Date cu referire la examinarea cauzei: 5 iulie 2024 -11 decembrie 2024.

Cu referire la materialele cauzei penale și a probelor administrate, instanța
de judecată

A constatat:

Inculpatul Cebanu Vasile ***** se învinuiește în aceea că la 17.06.2024 în jurul orei 1:00 deținând permisul de conducere valabil cu nr.***** pentru conducerea mijloacelor de transport din categoria „B" în timp ce conducea mijlocul de transport „Dacia Duster" cu n/î *****, pe traseul R 25, în s. Vorniceni a fost stopat de către inspectorii de patrulare din cadrul INSP, din cauza deplasării neuniforme. Ulterior în timpul discuțiilor din cavitatea bucală a

ultimului se simțea un miros puternic de alcool fiind astfel supus testării alcoolscopice cu aparatul de tip drager alcotest s-a stabilit concentrația de alcool în aerul expirat de Cebanu Vasile ***** de 0,73 mg/l ceea ce constituie stare de ebrietate alcoolică cu grad avansat.

Astfel prin acțiunile sale intenționate Cebanu Vasile ***** a săvârșit infracțiunea prevăzută de art.264[1] alin.(1) Cod Penal, adică conducerea mijlocului de transport de către o persoană care se află în stare de ebrietate alcoolică cu grad avansat.

În ședința de judecată din 7 noiembrie 2024, până la începerea cercetării judecătorești, inculpatul Cebanu Vasile a înaintat personal, prin înscris autentic o cerere olografă, confirmată de apărătorului acestuia, prin care a solicitat examinarea cauzei în baza probelor administrate la faza de urmărire penală, conform prevederilor art. 364[1] din Codul de procedură penală, indicând că recunoaște în totalitate faptele indicate în rechizitoriul întocmit, nu solicită administrarea de noi probe.

În ședința de judecată, inculpatul Cebanu Vasile a confirmat veridicitatea cererii întocmite și a susținut admiterea acesteia, reiterând că recunoaște vina integral în comiterea infracțiunii.

Avocatul Victor Zagaiciuc, care acționează în interesele inculpatului Cebanu Vasile, în ședință de judecată a confirmat autenticitatea cererii întocmite și a susținut admiterea acesteia.

Acuzatorul de stat Cezar Țaca, în ședință de judecată nu a obiectat în privința admiterii cererii, opinând că nu există impedimente pentru admiterea cererii depuse.

Instanța de judecată atestă că potrivit prevederilor art. 364[1], alin. (1) din Codul de procedură penală, până la începerea cercetării judecătorești, inculpatul persoană fizică poate declara, personal prin înscris autentic că recunoaște săvârșirea faptelor indicate în rechizitoriu şi solicită ca judecata să se facă pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală.

Totodată, conform prevederilor alin. (2) al aceluiași articol, judecata nu poate avea loc pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, decât dacăinculpatul declară că recunoaște în totalitate faptele indicate în rechizitoriu şi nu solicită administrarea de noi probe, iar din probele administrate în faza de urmărire penală rezultă suficiente date cu privire la vinovăția inculpatului.

De asemenea, în conformitate cu prevederile art. 364[1], alin. (4) din Codul de procedură penală, instanţa de judecată admite, prin încheiere, cererea dacă din probele administrate rezultă că faptele inculpatului sânt stabilite şi dacă sînt suficiente date cu privire la persoana sa pentru a permite stabilirea unei pedepse şi procedează la audierea inculpatului potrivit regulilor de audiere a martorului.

Reieșind din cele expuse *supra,* instanța de judecată remarcând faptul că semnătura autentică a inculpatului Cebanu Vasile din cererea întocmită de ultimul personal, prin care recunoaște faptele incriminate, cuprinde o manifestare de voință suficient de clară și totodată ultimul a solicitat ca judecarea să se facă în baza probelor administrate în cursul urmăririi penale, precum și nu pretinde la administrarea unor probe noi, reiterând toate aceste argumente și în ședință de judecată, instanța de judecată a admis prin încheiere inclusă în procesul-verbal al ședinței de judecată din aceeași dată cererea inculpatului cu privire la judecarea cauzei în ordinea prevăzută de art. 364[1] din Codul de procedură penală, adică în baza probelor administrate în cadrul urmăririi penale și a procedat la audierea acestuia conform regulilor de audierea a martorului.

În acest sens, instanța de judecată ține să menționeze că potrivit prevederilor art. 325, alin. (1) din Codul de procedură penală „*judecarea cauzei în primă instanţă se efectuează numai în privinţa persoanei puse sub învinuire şi numai în limitele învinuirii formulate în rechizitoriu*". Or, norma articolului 325, alin. (1) din Codul de procedură penală, fiind guvernată de principiul contradictorialității dintre părți, impune un rol pasiv al instanței în disputa dintre părți.

Astfel, reieșind din rațiunea normei indicate *supra,* cât și de faptul că acuzatorul de stat nu a obiectat asupra cererii înaintate, dar și din faptul că, instanța nu poate din oficiu, să agraveze situația persoanei decât în limitele învinuirii redate în rechizitoriu, au condiționat admiterea cererii inculpatului de examinare în procedură simplificată.

Prin urmare, instanţa reiterează că inculpatul a manifestat o voinţă suficient de clară prin solicitarea de examinare a cauzei sale în procedură simplificată, a fost susţinută de apărătorul Victor Zagaiciuc, iar acuzaţia în materie penală cu drepturile şi obligaţiile sale i-au fost aduse la cunoştinţă într-o limbă pe care o cunoaşte, în mod clar şi detaliat.

Inculpatul Cebanu Vasile, în ședință de judecată, prin expunerea factologică, ce nu contravine învinuirii formulate în rechizitoriu, după depunerea jurământului în ordinea prevăzută de art. 108 din Codul de procedură penală, a declarat că la 17.06.2024, în jurul orei 01:00, a fost în vizită în satul Bolduresti unde a consumat băuturi alcoolice, pe la oarele 23:00 s-a pornit spre Străşeni, s. Vorniceni la volanul automobilului de model "Dacia Duster", în mașină era singur. În s. Vorniceni a fost stopat de colaboratorii poliției care i-au propus testarea cu aparatul de tip "DRAGER ALCOTEST", care a arătat rezultatul de 0,73 mg/1.

La întrebările apărătorului a comunicat că știe că nu aveam dreptul să urce la volan în stare de ebrietate dar a fost telefonat de soție care i-a comunicat că fiul se simțea rău și trebuie să vină de urgență acasă. Îi pare rău de cele făcute, pe viitor nu se va mai repeta. Este de acord cui pedeapsă sub formă de muncă în

folosul comunității.

Potrivit art. 384 din Codul de procedură penală, instanța hotărăște asupra învinuirii înaintate inculpatului prin adoptarea sentinței de condamnare, de achitare sau de încetare a procesului penal. Sentința se adoptă în numele legii. Sentința instanței de judecată trebuie să fie legală, întemeiată și motivată. Instanța își întemeiază sentința numai pe probele care au fost cercetate în ședința de judecată.

Conform art. 389 alin. (1) și (2) din Codul de procedură penală, sentința de condamnare se adoptă numai în condiția în care, în urma cercetării judecătorești, vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii a fost confirmată prin ansamblul de probe cercetate de instanța de judecată și nu poate fi bazată pe presupuneri.

Instanța de judecată reține că, sentința de condamnare nu poate fi întemeiată pe presupuneri. Sentința de condamnare trebuie să se bazeze pe probe exacte, când toate versiunile au fost verificate, iar divergențele apărute au fost lichidate și apreciate corespunzător. Toate îndoielile care nu pot fi înlăturate vor fi interpretate în favoarea inculpatului. Astfel, instanța de judecată este obligată prin prismaprevederilor art. 384 alin. (3) din Codul de procedură penală, să emită sentința legală, întemeiată și motivată, bazată pe principiile generale ale efectuării justiției

Instanța de judecată remarcă că în privința inculpatului Cebanu Vasile a fost pornită urmărirea penală și derulată cu respectarea legislației procesual penale în vigoare. La fel, în contextul art. 6 al Convenției pentru apărarea drepturilor omului și libertăților fundamentale, inculpatului i-a fost adus la cunoștință atât *„natura”* şi *„cauza”* acuzaţiei, cât și probele pe care se fundamentează aceasta, într-o manieră detaliată prin ordonanța de recunoaştere în calitate de bănuit, prin ordonanţa de punere sub învinuire și rechizitoriul întocmit.

În același timp, se impune a preciza că potrivit prevederilor art. 6 din Convenție, în dreptul la un proces echitabil se atribuie și necesitatea motivării hotărârii. Sub acest aspect în cauzele *Hiro Balani contra Spaniei, Vandehurk contra Olandei, Ruiz Torija contra Spaniei şi Boldea contra României*, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a arătat că art.6 paragraful 1 din Convenție obligă instanțele să-și motiveze hotărârile. Amploarea acestei obligații poate varia însă în funcție de natura hotărârii, trebuind avute în vedere diversitatea solicitărilor pe care inculpata le-a formulat în fața instanței, precum și diferențele existente în fiecare stat contractant cu privire la dispozițiile legale obligatorii, cutume, opinii exprimate în doctrină, aplicabile în această materie.

De asemenea, CEDO a arătat că obligația instanței de a motiva hotărârea pronunțată, este aceea de a demonstra părților că au fost ascultate *(cauza Tatishvili contra Rusiei din 2007)*. La fel, art. 6 al Convenției implică în special

în sarcina instanței obligația de a examina efectiv mijloacele, argumentele și ofertele de probă ale părților *(cauzele Perez împotriva Franței și Van de Hurk împotrivaOlandei)*.

În corespundere cu prevederile art. 93 alin. (1) din Codul de procedură penală, probele sunt elemente de fapt dobândite în modul stabilit de prezentul cod, care servesc la constatarea existenței sau inexistenței infracțiunii, la identificarea făptuitorului, la constatarea vinovăției, precum și la stabilirea altor împrejurări importante pentru justa soluționare a cauzei.

În continuare, în conformitate cu art. 101 alin.(1) și (2) din Codul de procedură penală, fiecare probă urmează să fie apreciată din punct de vedere al pertinenței, concludenții, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu – din punct de vedere al coroborării lor. Judecătorul apreciază probele conform propriei convingeri, formate în urma examinării lor în ansamblu, sub toate aspectele și în mod obiectiv, călăuzindu-se de lege.

Astfel, instanța statuează că chiar dacă inculpatul Cebanu Vasile își recunoaște vina în comiterea infracțiunii imputate, de către organul de urmărire penală au fost acumulate suficiente probe pertinente și concludente cu privire la caracterul infracțional al faptei comise, cât și a vinovăției acestuia în comiterea infracțiunii, după cum urmează din următoarele mijloace de probă acumulate la faza urmăririi penale și acceptate de inculpat:

Declarațiile martorului Chitoroga Ion care a declarat că activează în cadrul serviciului patrulare a INSP. La 16 spre 17.06.2024 a fost implicat în serviciul de patrulare rutieră și menținere a ordinii publice, împreună cu colegul Aprodu Ruslan, dislocați pe teritoriul r-lui Strășeni. La 17.06.2024 în jurul orelor 1:00 patrulând pe traseul R25 din localitatea Vorniceni, r-nul Strășeni a fost observat automobilul de model Dacia Duster de culoare neagră, cu n/î ***** care se deplasa neadecvat drumului. Fiind stopat cu ajutorul girofarului și semnalul sonor s-a stabilit că automobilul menționat era condus de către o persoană de gen masculin. Ulterior fiind identificat ca Cebanu Vasile. Acesta era de unul singur în automobil. În timpul discuțiilor cu ultimul, acesta părea vizibil în stare de ebrietate din cavitatea bucală a acestuia se simțea un miros specific de alcool Fiindu-i propusă testarea alcoolscopică cu aparatul Drager Alcotest, acesta a acceptat ca urmare concentrația de alcool în aerul expirat constituie 0, 73 mg/l. Fiindu-i propusă prelevarea probelor biologice în scopul stabilirii stării de ebrietate și naturii ei, ultimul a refuzat. În cadrul documentării s-a stabilit că Cebanu Vasile deține permis de conducere cu categoria „B". permisul de conducere a fost ridicat prin procesul- verbal de ridicare din 17.06.2024.

Declarațiile martorului Aprodu Ruslan care a declarat că activează în cadrul serviciului patrulare a INSP. La 16 spre 17.06.2024 a fost implicat în

serviciul de patrulare rutieră și menținere a ordinii publice, împreună cu colegul Chitoroga Ion, dislocați pe teritoriul r-lui Strășeni. La 17.06.2024 în jurul orelor 1:00 patrulând pe traseul R25 din localitatea Vorniceni, r-nul Strășeni a fost observat automobilul de model Dacia Duster de culoare neagră, cu n/î ***** care se deplasa neadecvat drumului. Fiind stopat cu ajutorul girofarului și semnalul sonor s-a stabilit că automobilul menționat era condus de către o persoană de gen masculin. Ulterior fiind identificat ca Cebanu Vasile. Acesta era de unul singur în automobil. În timpul discuțiilor cu ultimul, acesta părea vizibil în stare de ebrietate din cavitatea bucală a acestuia se simțea un miros specific de alcool Fiindu-i propusă testarea alcoolscopică cu aparatul Drager Alcotest, acesta a acceptat ca urmare concentrația de alcool în aerul expirat constituie 0, 73 mg/l. Fiindu-i propusă prelevarea probelor biologice în scopul stabilirii stării de ebrietate și naturii ei, ultimul a refuzat. În cadrul documentării s-a stabilit că Cebanu Vasile deține permis de conducere cu categoria „B". permisul de conducere a fost ridicat prin procesul- verbal de ridicare din 17.06.2024.

Totodată vinovăția învinuitului Cebanu Vasile este dovedită și prin alte mijloace de probă.

Proces-verbal de examinare a documentelor din 17.06.2024 prin care a fost examinat tichetul Drager Alcotest 7510, cu nr.27 din 17.06.2024 ora 1:22 cu testarea alcoolscopică a conducătorului Cebanu Vasile *****, cu rezultatul de 0, 73 mg/l.

Proces verbal de ridicare din 19.06.2024 prin care a fost ridicat de la angajatul poliției, Aprodu Ruslan, un DVD-R ce conține secvențe video cu testarea alcoolscopică prin metoda Dreager, a conducătorului Cebanu Vasile ***** din 19.06.2024.

Procesul –verbal de examinare a înregistrările video din 20.06.2024 prin care au fost examinate înregistrările video cu privire la testarea alcoolscopică prin metoda Drager a conducătorului Cebanu Vasile *****, fiind stabilită o concertanție de alcool în aerul expirat de ultimul în mărime de 0, 73 mg/l. Totodată conducătorul este de acord cu rezultatul și refuză examinarea medicală.

Procesul verbal de constatarea faptei de conducere a mijlocului de transport în stare de ebrietate alcoolică/narcotică din 17.06.2024 cu tichetul drager anexat prin care s-a constatat concentrația de alcool în aerul expirat de Cebanu Vasile în mărime de 0, 73 mg/l.

Certificat de instruire pe numele lui Ion Chitoroga prin care ultimul este admis la utilizarea aparatului de testare alcoolscopică.

Buletinul de verificare metrologcă a mijlocului de măsurare a concentrației de etanol Alcotest 7510.

Informație cu privire la cheltuielile suportate în legătură cu efectuarea

testării alcoolscopice prin metoda Drager.

Îndreptare eliberată pe numele lui Cebanu Vasile ***** de a trece examinarea medicală pentru stabilirea stării de ebrietate și naturii ei.

Procesul verbal de ridicare a obiectelor și documentelor din 17.06.2024 prin care a fost ridicat de la Cebanu Vasile permisul de conducere a mijloacelor de transport din categoria ”B” cu nr.*****.

Informație din sistemul „Acces Web” prin care se constată că lui Cebanu Vasile ***** i-a fost eliberat la 28.12.2009 permisul de conducere a mijloacelor de transport cu nr.*****, la moment cu statut valabil.

Tichetul Drager alcotest din 17.06.2024 test nr.27 recunoscut ca mijloc material de probă prin ordonanța din 17.06.2024 și anexat la materialele cauzei penale.

Permisul de conducere eliberat pe numele lui Cebanu Vasile pentru conducerea mijloacelor de transport din categoria „B” cu nr.***** recunoscut în calitate de mijloc de probă prin ordonanța din 25.06.2024 și transmis spre păstrare biroului statistic al IP Strășeni.

Un DVD-R cu secvențe audio-video cu testarea alcoolcopică a conducătorului Cebanu Vasile, recunoscut ca mijloc material de probă prin ordonanța din 20.06.2024 și anexat la materialele cauzei penale.

În acest context, prin prisma alin. (4) art. 100 din Codul de procedură penală, toate probele administrate în cauza penală au fost verificate sub toate aspectele, complet și obiectiv, fiind analizate probele administrate, coroborarea lor cu alte probe, necesitatea administrării de noi probe și verificarea sursei de proveniență a acestora.

La caz, instanța susține că în jurisprudența sa, Curtea Europeană a menționat că, deși articolul 6 § 1 din Convenție garantează dreptul la un proces echitabil, acesta nu stabilește reguli privind admisibilitatea probelor, problemă care trebuiesă fie reglementată în primul rând de dreptul național *(Lhermitte v. Belgia [MC],29 noiembrie 2016, § 83)*, or atunci când Curtea Europeană verifică încălcări ale procedurii de administrare a probelor, ea constată modul în care această încălcare afectează caracterul echitabil al întregii proceduri *(Bykov v. Rusia [MC], 10 martie 2009, § 89, Prade v. Germania, 3 martie 2016, §33, Dimitrov și Momin v. Bulgaria, 7 iunie 2018, § 51, 62)*.

Pe plan național, articolul 95 alin. (1) din Codul de procedură penală prevedecă sunt admisibile probele pertinente, concludente și utile administrate în conformitate cu prevederile Codului, iar articolul 95 alin. (2) stabilește că problema admisibilității probelor o decide organul de urmărire penală, din oficiu sau la cererea părților, ori, după caz, instanța de judecată, important fiind *accesulîn egală măsură a tuturor părților la cercetarea probei*.

Astfel, instanța a constatat din materialele cauzei că partea apărării a avut

accesul în egală măsură la cercetarea tuturor probelor enunțate în rechizitoriu inclusiv să le conteste, în conformitate cu prevederile art. 101 alin. (4) din Codulde procedură penală, adoptând o poziție clară, prin care au renunțat expres la anumite garanții procesuale, solicitând examinarea cauzei în procedură simplificată.

Prin urmare, fiind cercetate în cumul probele administrate în cadrul urmăririipenale, se constată că acestea sunt pertinente și concludente, precum și coroborează între ele, nefiind stabilite anumite contradicții esențiale și semnificative între probele cu martori și cele materiale, iar în ansamblu confirmă circumstanțele expuse în învinuirea adusă inculpatului.

În alt context, la adoptarea sentinței, potrivit prevederilor art. 385 alin. (1), pct. 1)-4) din Codul de procedură penală, instanța de judecată trebuie să soluționeze următoarele chestiuni în următoarea consecutivitate: 1) dacă a avut loc fapta de săvârșirea căreia este învinuit inculpatul; 2) dacă această faptă a fost săvârșită de inculpat; 3) dacă fapta întrunește elementele infracțiunii și de care anume lege penală este prevăzută ea; 4) dacă inculpatul este vinovat de săvârșirea acestei infracțiuni.

Astfel, conform ordonanței de punere sub învinuire din 27 iunie 2024, și rechizitoriului, acțiunile lui Cebanu Vasile au fost încadrate juridic în baza art. 264^1 alin. (1) din Codul penal, care la rândul său stabilește răspunderea penală pentru conducerea mijlocului de transport de către o persoană care se află în stare de ebrietate alcoolică cu grad avansat și în stare ebrietate produsă de substanțe stupefiante, iar fapta a fost comisă la 17 iunie 2024, în jurul orei 01:00 min.

În conformitate cu prevederile art. 14 alin. (1) din Codul penal, infracțiunea este o faptă *(acțiune sau inacțiune)* prejudiciabilă, prevăzută de legea penală,săvârșită cu vinovăție și pasibilă de pedeapsă penală.

Conform art. 51 alin. (1) din Codul penal, temeiul real al răspunderii penale îl constituie fapta prejudiciabilă săvârșită, iar componența infracțiunii, stipulată în legea penală, reprezintă temeiul juridic al răspunderii penale.

Potrivit art. 52 alin. (1) din Codul penal, se consideră componență a infracțiunii totalitatea semnelor obiective și subiective, stabilite de legea penală, ce califică o faptă prejudiciabilă drept infracțiune concretă. Alin.(2) al aceluiași articol stabilește că componența infracțiunii reprezintă baza juridică pentru calificarea infracțiunii potrivit unui articol concret din codul penal.

Conform art. 113 alin. (1) din Codul penal, se consideră calificare a infracțiunii determinarea și constatarea juridică a corespunderii exacte între semnele faptei prejudiciabile săvârșite și semnele componenței infracțiunii, prevăzute de norma penală. Alin. (2) al aceluiași articol stabilește că calificarea oficială a infracțiunii se efectuează la toate etapele procedurii penale de către persoanele care efectuează urmărirea penală și de către judecători.

Calificarea oficială a infracțiunii se efectuează la toate etapele procedurii penale de către persoanele care efectuează urmărirea penală și de către judecători. Instanța de judecată relevă că în cauza *„Kokkinakis vs Grecia din 25 mai 1993”* CEDO a statuat că o infracțiune trebuie să fie definită clar prin lege. Această condiție va fi îndeplinită atunci când individul poate să știe, pornind de la prevederea normei pertinente și la nevoie cu ajutorul interpretării ce-i este dată în jurisprudență, ce acte și omisiuni sunt de natură să-i angajeze răspunderea penală.

Verificând respectarea condițiilor prevăzute de art. 364^1 din Codul de procedură penală, audiind inculpatul în coraport cu cercetarea tuturor probelor administrate la faza urmăririi penale, instanța a constatat că ultimul recunoaște în totalitate faptele indicate în rechizitoriul întocmit, acțiunile căruia instanța le încadrează în conformitate cu prevederile normelor din Codul penal, după semnele invocate *infra*.

În speță, instanța constată că inculpatul a atentat la *obiectul juridic special* al infracțiunii prevăzute de art. 264^1 alin. (1) din Codul penal, care îl formează relațiile sociale cu privire la siguranța traficului rutier, sub aspectul prohibiției impuse conducătorilor mijloacelor de transport să conducă în stare de ebrietate produsă de alcool.

Din acest punct de vedere, potrivit lit. a) pct.14 al Regulamentului circulației rutiere, conducătorului de vehicul îi este interzis, printre altele, să conducă vehiculul în stare de ebrietate alcoolică, sub influența drogurilor sau altor substanțe contraindicate, precum și sub influența preparatelor medicamentoase care provoacăreducerea reacției.

La rândul său, art.18 al Legii privind siguranța traficului rutier nr.131 din 07 iunie 2007 stabilește, că pentru a conduce autovehiculul pe drumurile publice, conducătorul trebuie să fie apt din punct de vedere psihofiziologic.

La caz, instanța de judecată apreciază că Cebanu Vasile a atentat la relațiile sociale cu privire la siguranța traficului rutier prin faptul că a condus la 17 iunie 2024, în jurul orei 01:00 min., mijlocul de transport de model „ Dacia Duster” cu numărul de înmatriculare ***** în stare de ebrietate alcoolică cu grad avansat.

Sub aspectul *laturii obiective*, s-a constatat în acțiunile inculpatului fapta de conducere a mijlocului de transport pe traseul R25 în s. Vorniceni, ce reprezintă un drum public, la 17 iunie 2024, în jurul orei 01:00 min., în stare de ebrietate produsă de alcool cu grad avansat până când a oprit, în rezultatul stopării de către agenții de circulație.

În conformitate cu Legea nr.136 din 06.06.2024 pentru modificarea unor acte normative (modificarea Codului penal și a Codului contravențional) în continuare (*Legea 136 din 06.06.2024*) prevede în art.134^{12} stare de ebrietate se

înțelege starea de dereglare psihofuncțională a organismului survenită în urma consumului de alcool, droguri și/sau de alte substanțe cu efecte similare.

Respectiv, acțiunile date se confirmă direct prin declarațiile martorilor Aprodu Ruslan și Chitoroga Ion dar și probele scrise din care rezultă indubitabil că inculpatul se afla în stare de ebrietate alcoolică cu grad avansat, înregistrând o concentrație de alcool în sânge de 0,73 mg/l atribuind astfel un nivel înalt de veridicitate al informației furnizate prin probele enunțate.

În acest context, instanța de judecată reține că declarațiile martorilor Aprodu Ruslan și Chitoroga Ion confirmă cu certitudine vinovăția inculpatului, or aceștia au indicat neechivoc, că anume inculpatul conducea mijlocul de transport şi se afla la volan și s-a stabilit că inculpatul manifesta semne privind aflarea în stare de ebrietate, iar ulterior trecând testul alcoolscopic, s-a stabilit exact starea de ebrietate cu grad avansat.

Astfel, declarațiile martorilor menționați coroborează în consecutivitatea evenimentelor inclusiv cu probele scrise prin care a fost documentată conducerea mijlocului de transport în stare de ebrietate de către Cebanu Vasile şi anume prin

procesul verbal privind constatarea faptei de conducere a mijlocului de transport în stare de ebrietate alcoolică/ narcotică prin care constatat fapta de conducere a mijlocului de transport în stare de ebrietate rezultatul testării alcoolscopice fiind 0, 73 mg/l iar la rubrica privind dreptul de a face obiecții inculpatul a indicat *„că nu doresc”* act care a fost recunoscut drept mijloc material de probă și anexat la materialele cauzei penale.

În final, instanța precizează că infracțiunea prevăzută la art. 264[1] din Codul penal este una formală, care se consideră consumată din momentul începerii conducerii mijlocului de transport de către o persoană care se află în stare de ebrietate alcoolică cu grad avansat sau în stare de ebrietate produsă de substanțe stupefiante pe un drum public, prin ce se întregește latura obiectivă a componenței de infracțiune.

Cu referire la *latura subiectivă* se remarcă că infracțiunea incriminată este una intenționată, iar conținutul intenției rezultă din materialitatea faptei *(dolus ex re)*, adică din examinarea tuturor semnelor laturii obiective, iar din ansamblul mijloacelor de probă administrate și a circumstanțelor de fapt și de drept analizate *supra*, denotă prezența unei intenții directe la săvârșirea infracțiunii de către inculpatul Cebanu Vasile.

De asemenea, instanța explică motivul infracțiunii prin superficialitatea manifestată de către inculpat în raport cu respectarea prohibiției impuse de a conduce mijlocul de transport în stare de ebrietate.

Instanța de judecată conchide că inculpatul își dădea seama de caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale, a prevăzut urmările ei prejudiciabile și a dorit în

mod conștient survenirea acestora, în acest fel confirmându-se caracterul intenționat al acțiunilor sale de conducere a mijlocului de transport în stare de ebrietate alcoolică cu grad avansat.

Așadar, instanţa conchide că inculpatul a manifestat o deosebită indiferență față de condițiile imperative ale legii, care interzic categoric aflarea acestuia la volan în stare de ebrietate, indiferent de cantitatea de alcool consumată.

Din punct de vedere al calității de *subiect* al infracțiunii, instanța statuează că acesta este reprezentat de persoana fizică responsabilă, care la momentul săvârșirii infracțiunii a atins vârsta de 16 ani.

La caz, instanța atestă că potrivit materialelor cauzei inculpatul Cebanu Vasile deține dreptul de a conduce un mijloc de transport şi un permis de conducere cu nr. ***** eliberat la 28.12.2009, pentru categoria „B”, fără a fi indicată data valabilității (f.d.16A) și astfel întrunește semnele subiectului infracțiunii incriminate, în forma prevăzută la art. 264^1 alin. (1) din Codul penal.

Așadar, instanța de judecată consideră necesar ca Cebanu Vasile să fie condamnat pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art. 264^1 alin. (1) din Codul penal, reieșind din considerentele enumerate *supra*, precum și din totalitatea probelor examinate în faza urmăririi penale și constatate ca fiind pertinente, concludente și veridice, care în ansamblu coroborează între ele, se completează între ele, nu trezesc nici o îndoială și dovedesc cert că anume inculpatul Cebanu Vasile a comis infracţiunea constatată, cu vinovăţie şi în acţiunile sale se atestă prezența tuturor elementelor componenței de infracţiune de care a fost acuzat**.**

În concluzie, în cadrul examinării circumstanțelor cazului și probatoriului administrat, a fost stabilită întrunirea tuturor elementelor infracțiunii în acțiunile lui Cebanu Vasile și nu au fost stabilite circumstanțe care să înlăture caracterul penal al faptei.

În condițiile specificate, reieșind din circumstanțele faptice descrise în speță și motivele de drept invocate, de prevederile Regulamentului circulației rutiere aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 357 din 13 mai 2009 și de art. 264^1 alin. (1) din Codul penal, instanța de judecată conchide că în acțiunile inculpatului Cebanu Vasile sunt întrunite toate semnele și elementele constitutive obligatorii ale componenței de infracțiune prevăzute de art. 264^1 alin. (1) din Cod penal – *conducerea mijlocului de transport de către o persoană care are o concentrație de alcool în sânge ce depășește 0,7 mg/l* și prin urmare, se stabilește atât temeiul real, cât și temeiul juridic pentru atragerea acestuia la răspundere penală.

De către acuzatorul de stat Cezar Ţaca, în dezbaterile judiciare a fost solicitat recunoașterea inculpatului Cebanu Vasile vinovat de săvârșirea

infracțiunii prevăzute la art. 264[1] alin. (1) din Codul penal și să-i fie stabilită o pedeapsă, aplicând prevederile art. 80[1] din Codul penal, art. 364[1] din Codul de procedură penală, sub formă de 160 ore muncă neremunerată în folosul comunității, privarea dreptului de a conduce mijloace de transport.

Apărătorul Victor Zagaiciuc, în dezbaterile judiciare a solicitat instanței emiterea unei sentințe de condamnare, cu aplicarea unei pedepse sub formă de 140 ore muncă neremunerată în folosul comunității, fără privarea a fi administrată pedeapsa complementară ori mijlocul de transport pe care îl deține inculpatul este unica sursă de existență a familiei acestuia.

Inculpatul Cebanu Vasile, în ultimul cuvânt a susținut poziţia apărătorului, menționând că îți cere scuze de cele făcute, promite să nu mai facă și se căiește foarte tare.

Potrivit art. 24 alin. (2) din Codul de procedură penală, instanța judecătorească nu este organ de urmărire penală, nu se manifestă în favoarea acuzării sau a apărării și nu exprimă alte interese decât interesele legii. În cazul săvârșirii unei infracțiuni, instanța de judecată este singură în măsură să înfăptuiască nemijlocit opera de individualizare a pedepsei pentru infractorul care a comis acea infracțiune, având deplina libertate de acțiune în vederea realizării acestei operațiuni, ținând seama de regulile și principiile prevăzute de Codul penal, la stabilirea felului, duratei ori a cuantumului pedepsei în cadrul operațiunii de individualizare a acesteia.

La individualizarea judiciară a pedepsei ce se va aplica instanța va avea în vedere dispozițiile art. art. 7, 75 din Codul penal, respectiv: modalitatea și împrejurările în care a fost comisă infracțiunea, gradul de pericol social mediu al faptei săvârșite, de împrejurările în care a fost comisă fapta, dar și circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea penală.

În conformitate cu art. 61 alin.(1) și (2) din Codul penal, pedeapsa penalăeste o măsură de constrângere statală și un mijloc de corectare și reeducare a condamnatului ce se aplică de instanțele de judecată, în numele legii, persoanelor care au săvârșit infracțiuni, cauzând anumite lipsuri și restricții drepturilor lor. Pedeapsa are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnaților, cât și a altor persoane.

Concomitent, executarea pedepsei nu trebuie să cauzeze suferințe fizice și nici să înjosească demnitatea persoanei condamnate. Pedeapsa aplicată persoanei recunoscute vinovate trebuie să fie echitabilă, legală și corect individualizată, capabilă să restabilească echitatea socială și să realizeze scopurile legii și pedepsei penale, în strictă conformitate cu dispozițiile părții generale a Codului penal și stabilirea pedepsei în limitele fixate în partea specială.

Instanța remarcă că pedeapsa este echitabilă când ea impune infractorului lipsuri și restricții ale drepturilor lui, proporționale cu gravitatea infracțiunii săvârșite și este suficientă pentru restabilirea echității sociale, adică a drepturilor și intereselor victimei, statului și întregii societăți, perturbate prin infracțiune.

De altfel, pedeapsa este echitabilă și atunci când este capabilă de a contribui la realizarea altor scopuri ale pedepsei penale, cum ar fi corectarea condamnatului și prevenirea comiterii de noi infracțiuni atât de către condamnat, cât și de alte persoane. Or, practica judiciară demonstrează că o pedeapsă prea blândă generează dispreț față de ea și nu este suficientă nici pentru corectarea infractorului și nici pentru prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni.

În concordanță, instanța consideră că o pedeapsă prea aspră generează apariția unor sentimente de nedreptate, jignire, înrăire și de neîncredere în lege,fapt ce poate duce la consecințe contrare scopului urmărit.

În aceste sens, instanța de judecată menționează că scopul pedepsei penalenu este ca aceasta să fie retributivă, intimidatoare sau vindicativă, în sens că pedeapsa nu trebuie privită ca *„prețul”* pe care trebuie să-l plătească persoana pentru fapta prejudiciabilă, ci trebuie să reflecte un echilibru între gravitatea faptei prejudiciabile și urmările ei, prin excluderea caracterului vindicativ al pedepsei, urmărindu-se ca statul să nu urmărească răzbunarea, ce ar genera altă răzbunare, prin încălcarea dreptului, ci realizarea dreptății, inclusiv prin prisma principiilor proporționalității și cel al echității lor.

Instanța concluzionează că sentința de condamnare în prezenta cauză penală va avea un efect preventiv serios atât pentru inculpat, cât și pentru alte persoane predispuse la comiterea unor astfel de infracțiuni și va constitui o garanție și o asigurare că drepturile și libertățile consfințite în Constituția Republicii Moldova și alte legi ale statului sunt apărate, iar violarea lor este contracarată și pedepsită.

În cadrul individualizării pedepsei, instanța de judecată ține cont și de regula nr.6 din Recomandarea NR. R (92) 16 a Comitetului de miniștri către statelemembre referitoare la regulile europene asupra sancțiunilor aplicate în comunitate *(adoptată de Comitetul de Miniştri în 19 octombrie 1992, cu ocazia celei de a 482- a reuniune a Delegaţiilor de Miniştri)*, potrivit căreia „natura și durata sancțiunilor și măsurilor aplicate în comunitate trebuie de asemenea să fie proporțională cu gravitatea infracțiunii pentru care un delincvent a fost condamnat sau o persoană este inculpată, cât și cu situația personală a acesteia”.

Din examinarea textului de lege invocat, rezultă că aceste criterii sunt obligatorii și trebuie avute în vedere în procesul de stabilire și aplicare a pedepsei.

Privind gravitatea infracțiunii prevăzute de art. 264^1 alin. (1) din Codul

penal săvârșită de către inculpat, instanța, conform art.16 din Codul penal, atestă că infracțiunea, în funcție de caracterul și gradul prejudiciabil la momentul comiterii infracțiunii, se atribuie la categoria infracțiunilor ușoare comise cu intenție.

Instanța de judecată reține că infracțiunea comisă de către inculpatul Cebanu Vasile, face parte din capitolul infracțiunilor în domeniul securității circulației rutiere, care atentează la una din valorile fundamentale – securitatea circulației și exploatării mijloacelor de transport, ca parte componentă a securității și ordinii publice, condiționată de neadmiterea la circulația rutieră a persoanelor în stare de ebrietate.

Totodată, instanța de judecată reține că Cebanu Vasile a comis infracțiunea în prezența circumstanței atenuante prevăzute la art. 76 alin. (1) lit. a) din Codul penal – *„săvârşirea pentru prima dată a unei uşoare”*, reieşind din lipsa antecedentelor penale şi în lipsa circumstanțelor agravante prevăzute la art. 77 din Codul penal.

Subsecvent, recunoașterea vinovăției, instanța nu o va reține ca circumstanță atenuantă, în vederea neacordării aceleiași circumstanțe unei duble valențe juridice, atât timp, cât instanța a dispus examinarea cauzei în procedură simplificată, iar potrivit art. 80^1 alin. (1) din Codul penal, inculpatul beneficiază de reducerea cu o pătrime a limitelor de pedeapsă prevăzute în Partea specială a prezentului cod în cazul pedepsei cu amendă, cu muncă neremunerată în folosul comunității sau cu închisoare.

Concomitent, temeiuri pentru liberarea inculpatului Cebanu Vasile de răspundere penală conform prevederilor art. 53 din Codul penal, nu au fost stabilite.

În continuare, instanța de judecată conchide că fapta săvârșită de către Cebanu Vasile la 17 iunie 2024, a fost încadrată în baza art.264^1 alin.(1) din Codul penal *(până la modificările din 7.09.2024*) în continuare care prevedea pedeapsă cu muncă neremunerată în folosul comunității de la 200 la 240 de ore, cu anularea dreptului de a conduce mijloace de transport, iar potrivit prevederilor art. 16 alin. (1) din Codul penal, constituie o infracțiune ușoară

Prin urmare, conform Legii nr.136 din 06 iunie 2024, a fost modificată sancțiunea art.264^1 alin.(1) din Codul penal care în calitate de pedeapsă prevede amendă în mărime de la 1500 la 2500 de unități convenționale sau cu închisoare dela 1 la 3 ani, în ambele cazuri cu anularea dreptului de a conduce mijloace de transport, iar potrivit prevederilor art.16 alin.(3) din Codul penal, constituie o infracțiune mai puțin gravă.

În urma celor analizate, instanța reține sancțiunea prevăzută de art.264^1 alin.(1) în redacția din Codul penal *(până la modificările din 7.09.2024*) care prevede în exclusivitate pedeapsă non-privativă de libertate, și anume muncă

neremunerată în folosul comunității, fiind mai blândă decât cea modificată conform *(Legii nr.136 din06.06.2024)*, motiv din care instanța consideră necesar de a aplica prin prisma art.8din Codul penal, pedeapsă cu muncă neremunerată în folosul comunității, ținând cont de caracterul infracţional al faptei şi pedeapsa pentru aceasta fiind stabilite de legea penală în vigoare la momentul săvîrşirii faptei.

Ulterior, instanţa notează că prin Legea nr. 83 din 14 aprilie 2023 pentru modificarea unor acte normative, publicată în Monitorul Oficial Nr. 154 art. 240 la 2 mai 2023 şi intrată *în vigoare la 2 august 2023*, a fost abrogat alin. (8) al art.364^1 din Codul de procedură penală, însă a fost introdus art. 80^1 în Codul penal, prin care au fost modificate limitele de pedeapsă reduse în cazul examinării cauzei în ordinea procedurii simplificate.

Corespunzător, potrivit art. IV alin. (2) din dispoziţiile finale ale legii nr. 83 din 14 aprilie 2023, este stipulat că *cauzele care, la data intrării în vigoare a prezentei legi, se află în faza de iniţiere a acordului de recunoaştere a vinovăţiei şi cauzele de judecare pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală care, la data intrării în vigoare a prezentei legi, se află la etapa de până la începerea cercetării judecătoreşti se vor examina conform procedurii prevăzute de prezenta lege*, astfel încât la data intrării în vigoare a acestei legi, cauza pendinte s- a aflat la etapa de până la începerea cercetării judecătoreşti, urmând a fi aplicate corespunzător prevederile alin. (1) al art. 80^1 din Codul penal.

Astfel, instanţa concretizează că potrivit modului de aplicare a pedepseiprevăzut la art. 80^1 alin. (1) din Codul penal *(în redacţia legii nr. 83 din 14 aprilie 2023 pentru modificarea unor acte normative, în vigoare din 2 august 2023)*, în cazul în care inculpatul a recunoscut săvârșirea faptelor indicate în rechizitoriu și a solicitat ca judecata să se facă pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, acesta beneficiază de reducerea *cu o pătrime* a limitelor de pedeapsă prevăzute în Partea specială a prezentului cod în cazul pedepsei cu amendă, cu muncă neremunerată în folosul comunității sau *cu închisoare*.

În acest mod, în speță, limitele pedepsei pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art. 264^1 alin. (1) din Codul penal, cu aplicarea prevederilor art. 80^1 alin. (1) din Codul penal se modifică pentru pedeapsa cu muncă neremunerată în folosul comunității, în cuantumul minim de la *150 ore* și cuantumul maxim depână la *180 ore*.

Concomitent, la stabilirea pedepsei instanța reține pericolul social al infracțiunii săvârșite, or reieșind din acțiunile ilicite ale inculpatului în domeniul securității circulației și exploatării mijloacelor de transport, ca parte componentă a securității și ordinii publice, la etapa actuală mijloacele de transport prezintă un grad sporit de pericol, iar conducerea acestora de către persoane în starea de

ebrietate reprezintă grad și mai avansat de pericol.

Pe cale de consecință, instanța evidențiază că în procesul judiciar, procurorul a solicitat tragerea la răspundere penală prin aplicarea în privința acestuia a unei pedepse sub forma muncii neremunerate în folosul comunității, în mărime de 160 ore, în privința căreia apărătorul a obiectat la aspectul cuantumului solicitat să fie aplicată pedeapsa în mărime 140 ore fără a fi administrată pedeapsa complementară.

Instanța subliniază că în acest caz, inculpatul a manifestat semnele unei căinţe sinceră faţă de acţiunile sale, a recunoscut faptele sale, dar şi nu a mai fost anterior condamnat pentru alte infracţiuni, fiind caracterizat astfel pozitiv în societate, iar în accepţia instanţei, în acest caz, o pedeapsă în limita maximă nu va fi echitabilă în speţă, motiv pentru care instanţa va aplica o sancţiune în limita minimă aplicabilă pentru acest tip de infracţiune.

Astfel, instanţa reiterează că în privinţa inculpatului, a fost reţinută o circumstanţă atenuantă şi nici una agravantă, care cimentează concluziile instanţei în acest sens.

În acest mod, reieșind din opiniile participanților la proces, a materialelor dosarului penal și din cele nominalizate *supra*, instanța consideră că o pedeapsă care ar justifica cu adevărat scopul legii penale în acest caz, care ar contribui la corectarea lui Cebanu Vasile și prevenirea comiterii de noi infracțiuni de către aceasta este aplicarea unei pedepse sub forma muncii neremunerate în folosul comunității, după cum statuează sancțiunea normei speciale prevăzute la art. 264^1 alin. (1) din Codul penal, coroborată cu prevederile art. 80^1 alin. (1) din Codul penal, care este una echitabilă în raport cu infracțiunea săvârșită și în același timp nu va genera sentimente de nedreptate, dar va constitui o garanție și o asigurare că drepturile și libertățile consfințite în Constituția Republicii Moldova și alte legi ale statului sunt apărate, iar violarea lor este contracarată și pedepsită.

Din motivele enumerate *supra*, exprimate atât în favoarea, cât și în defavoarea inculpatului, instanța a opinat spre aplicarea unei pedepse sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității în mărime de 160 de ore.

În același timp, instanța va informa inculpatul Cebanu Vasile că potrivit prevederilor 67 alin. (2) din Codul penal, munca neremunerată în folosul comunității se execută de la 2 până la 4 ore pe zi, iar în cazul condamnatului care nu este antrenat în activități de bază sau studii, la solicitarea acestuia, până la 8 ore pe zi.

Subsecvent, conform art. 67 alin. (2^2) din Codul penal, persoanele condamnate la muncă neremunerată în folosul comunității vor semna în instanța de judecată un angajament prin care se obligă să se prezinte, în termen de 5 zile de la momentul rămânerii definitive a hotărârii judecătorești la organul de

probațiune, în a cărui rază teritorială își are domiciliul, sau după caz, la comandantul unității militare.

De asemenea, în baza art. 67 alin. (3) din Codul penal, în caz de eschivare cu rea-voință a condamnatului de la munca neremunerată în folosul comunității, pedeapsa se înlocuiește cu închisoare, calculându-se o zi de închisoare pentru 4 ore de muncă neremunerată în folosul comunității, iar în acest caz, termenul închisorii poate fi mai mic de 3 luni.

În continuare, instanța, conducându-se de imperativitatea sancțiunii normei speciale prevăzute de art. 264^1 alin. (1) din Codul penal, coroborat cu prevederile art. 62 alin. (1) lit. b^1) şi art. 65^1, alin. (3) din Codul penal, va aplica și pedeapsa complementară sub forma anulării dreptului de a conduce mijloacele de transport.

În acest mod, instanţa va respinge solicitarea apărătorului și inculpatului privind excluderea pedepsei complementare, cu titlu de excepţie, deoarece la caz, nu au fost administrate nici o probă care ar convinge instanţa privind existenţa unor circumstanţe excepţionale ale cauzei, legate de scopul şi motivele faptei, de rolul vinovatului în săvârşirea infracţiunii, de comportarea lui în timpul şi după consumarea infracţiunii, de alte circumstanţe care micşorează esenţial gravitatea faptei și a consecinţelor ei, decât o expunere declarativă în aceste aspecte.

În corespundere cu prevederile art. 385 alin. (1) pct. 15) și art. 395 alin. (1) pct. 5) din Codul de procedură penală, instanța urmează să se expună în privința măsurii preventivă ce se va aplica inculpatului până când sentința va deveni definitivă.

Instanţa relevă că conform art. 329 alin. (1) din Codul de procedură penală,la judecarea cauzei, instanţa, din oficiu sau la cererea părţilor şi ascultând opiniile acestora, este în drept să dispună *aplicarea*, înlocuirea sau revocarea măsurii preventive aplicate inculpatului.

Instanţa constată că potrivit art. 175 alin. (1) şi (2) din Codul de procedură penală, constituie măsuri preventive măsurile cu caracter de constrângere orientate în scopul asigurării de către instanţă a *executării sentinţei*.

Reieşind din conţinutul art. 178 alin. (2) din Codul de procedură penală, *obligarea de a nu părăsi ţara* constă în îndatorirea impusă inculpatului de către instanţa de judecată de a nu părăsi ţara fără încuviinţarea organului care a dispus această măsură, precum şi în îndeplinirea altor obligaţii prevăzute la alin.(1) din acelaşi articol.

Astfel, instanţa statuează că până când sentinţa va deveni definitivă, se va aplica în privinţa inculpatului Cebanu Vasile măsura preventivă – *obligarea de a nu părăsi ţara*.

Instanţa menţionează că în privinţa inculpatului a fost aplicată o pedeapsă neprivativă de libertate şi acesta nu a demonstrat ulterior riscuri privind

eschivarea sa de la respectarea măsurilor impuse prin lege acuzatului, nu are antecedente penale, iar aplicarea unei măsuri preventive nonprivative de libertate la momentul emiterii sentinţei, va avea doar ca scop eventual şi responsabilizarea acestuia în faţa instanţelor ierarhic superioare, în cazul în care prezenta sentință va fi atacată.

Analizând materialele dosarului penal, la momentul emiterii sentinței, instanța statuează că prin încheierea din 21 iunie 2024 inculpatul Cebanu Vasile se afla sub imperiul măsurii preventive- ridicarea provizorie a permisului de conducere a mijloacelor de transport nr.***** pentru categoria „B” pe un termen ce urmează a fi calculat din data ridicării de facto de la 17.06.2024 și până la emiterea hotărârii definitive în cauza penal, dar nu mai mult de termenul maxim prevăzut de pedeapsa de privare de dreptul de a conduce mijloace de transport.

Instanţa de judecată reţine în continuare că în cadrul dezbaterilor judiciare, acuzatorul de stat a solicitat încasarea din contul inculpatului Cebanu Vasile a sumei de 25,70 lei sub formă de cheltuieli judiciare.

Art.227 alin.(2) pct.5 Cod procedură penală stabilește că cheltuielile judiciare cuprind sumele cheltuite în legătură cu efectuarea acţiunilor procesuale în cauza penală.

Potrivit art.229 alin.(1) şi (2) Cod procedură penală, cheltuielile judiciare sânt suportate de condamnat sau sânt trecute în contul statului. Instanţa de judecată poate obliga condamnatul să recupereze cheltuielile judiciare, cu excepţia sumelor plătite interpreţilor, traducătorilor, precum şi apărătorilor în cazul asigurării inculpatului cu avocat care acordă asistenţă juridică garantată de stat, atunci când aceasta o cer interesele justiţiei şi condamnatul nu dispune de mijloacele necesare.

Achitarea cheltuielilor judiciare poate fi suportată şi de condamnatul care a fost eliberat de pedeapsă sau căruia i-a fost aplicată pedeapsă, precum şi de persoana în privinţa căreia urmărirea penală a fost încetată pe temeiuri de nereabilitare.

Instanţa indică că potrivit scrisorii de însoțire din 27.07.2017 (f.d 10) pentru efectuarea testului „Dräger” au fost suportate cheltuieli în mărime de 25,70 lei. Astfel, instanța conchide că cheltuielile judiciare în mărime de 25,70 lei pentru efectuarea acţiunilor procesuale în cauza penală dată urmează a fi recuperate din contul inculpatului Cebanu Vasile.

Cu referire la prevederile art. 161-162, art.385 alin.(1) pct.13, art.397 pct. 3) din Codul de procedură penală, la adoptarea sentinței, instanța de judecată hotărăște chestiunea cu privire la corpurile delicte.

În continuare, referitor la mijloacele materiale de probă, instanța de judecată reține că prin ordonanţa din 17 iunie 2024 *(f.d.7),* a fost recunoscut în calitate de mijloace materiale de probă și anexate la cauza penală: tichetul

Drager din 17.06.2024 prin care a fost testat alcoolscopic cet. Cebanu Vasile, prin ordonanța din 25 iunie 2024 *(f.d. 17),* a fost recunoscut în calitate de mijloc material de probă și anexat la cauza penală:- permisul de conducere cu nr.***** eliberat pe numele lui Cebanu Vasile a.n.***** , iar prin ordonanța din 20 iunie 2024 *(f.d. 35)* a fost recunoscut în calitate de mijloc material de probă și anexat la cauza penală:- discul mijloc de model DVD-R.

Instanța statuează cu referire la mijloacele materiale de probă, că potrivit art. 157 alin. (1) din Codul de procedură penală, „constituie mijloc material de probă documentele în orice formă (scrisă, audio, video, electronică etc.), care provin de la persoane oficiale fizice sau juridice dacă în ele sunt expuse ori adeveritecircumstanțe care au importanță pentru cauză".

Subsecvent, art. 157 alin. (2) din Codul procedură penală stipulează că documentele se anexează, prin ordonanța organului de urmărire penală sau prin încheierea instanței, la materialele dosarului și se păstrează atâta timp cât se păstrează dosarul respectiv.

În cazul în care documentele în original sunt necesare pentru evidență, rapoarte sau în alte scopuri legale, acestea pot fi restituite deținătorilor, dacă este posibil fără a afecta cauza, copiile de pe acestea păstrându-se în dosar.

Elucidând cele expuse *supra*, instanța concluzionează că, la materialele cauzei penale se păstrează procesul-verbal al examinării medicale de constatare a faptului de consumare a alcoolului, stării de ebrietate și naturii ei, obiecte care au fost obținute de către organul de urmărire penală în mod legal, sunt necesare şi pertinente cauzei penale, şi prin urmare, în temeiul art. 162 alin. (1) pct. 5) din Codul de procedură penală, cu excepția permisului de conducere, acestea urmează să rămână la materialele cauzei penale pe toată perioada păstrării sale.

În continuare, instanța reține că potrivit art. 21^1 alin. (3) din Legea privind siguranța traficului rutier nr. 131 din 7 iunie 2007, organele care asigură executarea pedepsei penale sau sancţiunii contravenţionale de privare de dreptul de a conduce mijloace de transport, în termen de până la 10 zile, remit autorității competente permisele de conducere ridicate pentru anularea lor.

Subsecvent, conform Regulamentului cu privire la permisul de conducere, organizarea şi desfăşurarea examenului pentru obţinerea permisului de conducere şi condiţiile de admitere la traficul rutier, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 1452 din 27 decembrie 2007 *(reiterate în pct. 53 în contextul adoptării Regulamentului privind procedura de examinare pentru obținerea dreptului de a conduce vehicule, emiterea și valabilitatea permisului de conducere, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 181 din 23 martie 2022, în vigoare din 8 mai 2022)*, permisele de conducere ale persoanelor condamnate printr-o hotărâre judecătorească rămasă definitivă *cu pedepse penale de anulare* sau privare de dreptul de a conduce vehicule, însoțite de hotărârile

judecătorești pe caz, se remit, în termen de 10 zile, *de către organele care asigură executarea pedepsei penale* sau sancțiunii contravenționale Instituției publice *„Agenția Servicii Publice”*, pentru anulare în Sistemul informațional automatizat *„Registrul de stat al conducătorilor de vehicule”*, în ordinea stabilită de către această autoritate.

Prin urmare, permisul de conducere cu nr. ***** eliberat la 28.12.2009, pentru categoria „B”, care se află spre păstrare la biroul statistic al IP Strășeni urmează a fi transmis Agenției Servicii Publice.

În contextul celor expuse și potrivit articolelor 67, 80^1 din Codul penal, 162, 340, 364^1, 384-385,389, 392-395, 397 şi 437 din Codul de procedură penală,instanța de judecată,

H O T Ă R Ă Ş TE:

Cebanu Vasile ***** se recunoaște vinovat în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 264^1 alin. (1) din Codul penal, se condamnă și prin aplicarea art. 80^1 alin. (1) din Codul penal, i se stabilește o pedeapsă cu muncă neremunerată în folosul comunității în mărime de 160 (o sută șaizeci) ore, cu anularea dreptului de a conduce mijloace de transport.

Termenul de executare pedepsei în privința lui Cebanu Vasile se va calcula din momentul rămânerii definitive a prezentei sentințe.

Controlul asupra comportării și executării de către Cebanu Vasile a pedepsei stabilite prin prezenta sentință, se pune în obligația organului de probațiune dinraza teritorială a domiciliului acestuia.

În temeiul art. 67 alin. (2^2) din Codul penal, Cebanu Vasile va semna un angajament prin care se obligă să se prezinte, în termen de 5 (cinci) zile de la momentul rămânerii definitive a hotărârii judecătorești, la organul de probațiune în a cărui rază teritorială își are domiciliul.

Se informează Cebanu Vasile că în baza art. 67 alin. (3) din Codul penal, în caz de eschivare cu rea-voință de la munca neremunerată în folosul comunității, pedeapsa se înlocuiește cu închisoare, calculându-se o zi de închisoare pentru 4 (patru) ore de muncă neremunerată în folosul comunității, iar în acest caz, termenulînchisorii poate fi mai mic de 3 (trei) luni.

Se aplică în privința lui Cebanu Vasile *****, în scopul asigurării executării pedepsei, măsura preventivă – *obligarea de a nu părăsi ţara*, cu menținerea acesteia până la rămânerea definitivă a prezentei sentinţe.

Mijloacele materiale de probă: tichetul Drager din 17.06.2024 prin care a fost testat alcoolscopic cet. Cebanu Vasile, permisul de conducere cu nr.***** eliberat pe numele lui Cebanu Vasile a.n.*****, discul mijloc de model DVD-R, se vor deține la cauza penală, pe toata perioada de păstrare a dosarului.

Permisul de conducere cu nr. ***** eliberat la 28.12.2009, pentru categoria „B care se află spre păstrare la biroul statistic al IP Strășeni se

transmite Agenției Servicii Publice.

Copia prezentei sentinţe, la devenirea definitivă, urmează a fi remisă Agenţiei Servicii Publice şi INSP al IGP al MAI, în vederea asigurării evidenţei pedepsei complementare aplicate lui Cebanu Vasile - de anulare a dreptului de a conduce mijloace de transport.

Sentința este cu drept de atac în ordine de recurs la Curtea de Apel Chișinău, în termen de 15 (cincisprezece) zile, prin intermediul Judecătoriei Strășeni *(sediul central)*, din momentul pronunțării integrale a acesteia.

Președintele ședinței
Judecător **Iana Talmaci**